

ת"פ 45130/02 - מדינת ישראל נגד חאלד עליאן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 45130-02 מדינת ישראל נ' עליאן

בפני בעיני:	כבד השופט ג'ויה סקפה שפירא
	מדינת ישראל
המאשימה	עו"ג צור, מתמחה
נגד	חאלד עליאן
הנאשם	עו"ב עוזי מוחמד מחמוד

ចור דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הودאותו בעובדות כתוב אישום מתוון, בעבירות ניסיון קבלת דבר במרמה. בין התאריכים 27.11.6-28.11.16 עבד הנאשם במרכז של רשות "רמי לוי שיווק השקמה" בירושלים. ביום 27.11.16, בשעות הלילה, סיים הנאשם את יום עבודתו, העביר כרטיס יציאה ממוקם העבודה והזמן מוגן, על מנת להגיע לבתו שבשכונת ג'בל מוכבר בירושלים. טרם יצאתו, פנה אל הנאשם סגן מנהל הסניף ודרש ממנו להמשיך ולנקות את הסניף, שכן לטעמו המקום לא היה נקי בצורה מספקת. בעקבות כך, לא התאפשר לנאשם לעלות על המונית אותה הזמן וזה עזבה את המקום.

סמן לחוץ יצא הנאשם מהסניף והלך רגל כשהוא מלאה על ידי חברו לעבודה. כשהגיעו השניהם סמוך לקיבוץ רמת-רחל, התקשר הנאשם למנהל, האחראי על עובדי הניקיון בסניף במרכז, וטען לפני בכצב, כי הותקף בדרךו לבתו על ידי מתנחלים יהודים בעלי חזות דתית וביקש ממנו להזמין משטרת אמבולנס, זאת הגם שידע כי מדובר במידע שקרי, ומתוך מטרה לקבל במרמה פיצוי מקום עבודתו. הנאשם חזר על הדברים גם בפני גורמי הרפואה והמשטרה שהגיעו למקום ופינו אותו לבית החולים. הנאשם התיחס לפיצעת כתף ישנה שנגרמה לו כשנה וארבעה חודשים קודם לכן, כהוכחה לכואורה לפצעתו. הנאשם נחקר במשטרת בתאריכים 28.11.16 וביום 16.2.17 ושב ומסר בכצב לחוקרי המשטרה מידע לפיו הותקף בנסיבות שתוארו בפני האחראי עליו.

2. הצדדים הציגו הסדר דיןío לפיו כתוב האישום תוקן, והוא סכם כי הנאשם יודה במינויו לו ירושע. לבקשת ב"כ הנאשם התבקש בעניינו של הנאשם תסקיר שירות מב奸.

3. ביום 26.8.19 הודיע שירות המבחן כי שוחח עם הנאשם והזמןו לריאיון, אך הנאשם לא התיעצב במועד שנקבע, לא ניתן היה להציגו טלפון ואף פניה לسنגורו של הנאשם לא הוועלה לאיטור הנאשם לצורך הזמן החוזרת

לריאון.

בଘלוותי מיום 26.8.19 קבעתי, כי ככל שבදעת הנאשם להסיר מחדלו, עליו לעשות כן טרם המועד שנקבע לשמיית הטיעונים לעונש ואולם הנאשם לא ניצל את הזדמנויות הנוספות שניתנה לו ולא פנה לשירות המבחן, ועל כן בסופו של יום לא הוגש תסקיר שירות מבchan.

4. המשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין מאסר קצר בדרך של עבודות שירות למאסר קצר בפועל, וביקשה לגוזר על הנאשם שישה חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס, תוך שהדגישה את החשיבות בכך שהעונש יכול רכיב כספי, בשל המנייע הכספי שעמד בסיסים המעשים. נטען כי הערכיהם המוגנים באמצעות העבירה הם שמירה על חי' מסחר תקינים, יחס אמון שבין עובד ומעביד, שמירה על הסדר הציבורי ועל האינטרסים של לקוחות חברות הביטוח. עוד הודגשה העובדה כי הנאשם התרmid במעשהיו גם לאחר שנחקר שוב ושוב במשטרת גרטסו.

5. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בעונש הצופה פני עתיד, תוך שהdagיש את הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה וטען כי כתוב האישום הוגש בשיהו. עוד הודגשו גילו הצעיר של הנאשם והעובדה כי מאז האירוע לא נפתחו לו תיקים נוספים וכן ביקש ב"כ הנאשם להתחשב בהודאת הנאשם ובחיסכונו בזמן שיפוטו שהביאה עמה. לבסוף ביקש ב"כ הנאשם, כי אם יוטל עונש של מאסר בעבודות שירות, יהיה זה לתקופה קצרה ככל הנינתן.

6. הנאשם לא ביקש להוסיף דבר.

7. לאחר שמיית הטיעונים לעונש הוריתי לממונה על עבודות השירות להכין חוות דעת ביחס לנאשם, ואולם ביום 19.11.19 הממונה על עבודות השירות הודיע כי הנאשם לא מתיצב לריאון התאמת הגם שזומן. לנאשם ניתנה אפשרות להסיר מחדלו לפני הדיון ואולם הוא לא עשה כן.

מתמחם העונש ההולם

8. העבירה שביצע הנאשם נועדה להגן על רצונו החופשי של אדם ועל יכולתו לקבל החלטות באופן חופשי ועל בסיס נתוניים אמיתיים.

9. אכן, כפי שטעה המשימה, מעשיו של הנאשם פגעו גם ביחסיו האמון שבין הנאשם למעסיקו ועשויים היו לפגוע גם בחברת הביטוח אשר מבטחת את המעסיק או בקופה הציבורית, לו הייתה מתקבלת הטענה כי מדובר במקרה של פעלת איבאה, ואולם אין אלה הערכיהם המוגנים המרכזיים העומדים בסיסה של עבירת המרמה.

10. חומרה מיוחדת במעשהיו של הנאשם עולה מתווך ניסיוני להקנות לסייעו הכווצ שמספר ניחוח של תקיפה ממנייע געuni או לאומני, עובדה שהיא בה כדי להשפיע על אופי חקירות המשטרה בנושא, בפרט כאשר מדובר במעשיים

שנעו, כביכול, באזרע מתוח - סמוך לקו התפר.

11. חמורה במיוחד העובדה, כי הנאשם הוסיף לדבוק בגרסתו גם במהלך הבדיקות הרפואיות, ובכך בזבז לשווה את זמנה של גורמי הטיפול, וגם במסגרת חקירותיו במשטרת, ובכך גרם להשקעה מיותרת של משאבים ציבוריים לצורך חקירת עבירה שלא הייתה.

במקרים דומים, העמדו נאשמים לדין בגין עבירה של ידיעה כזובת ואולם בחירת הוראת החיקוק היא פרוגטיבה של המאשימה, לא כל שכן שעה שמדובר בעבירה שעיליה הוסכם במסגרת הסדר דיןוני שנוצר בין הצדדים, ומובן כי גזר הדין מתייחס לעבירה שבאה הורשע הנאשם.

12. למרבה המזל, בסופו של יומם, התרמית התגלתה וה הנאשם לא הצליח לקבל את מבוקשו. ואולם, משעה שהמעשים נעשו מثار מניע כספי, יש טעם בטענה כי ישנה חשיבות להטלת רכיב עונשה כספי, על מנת להעביר את המסר כי מעשים מסוג זה אינם כדאים גם בהיבט הכלכלי.

13. בחינת רמת העונשה הנוינה בפסקה, מלמדת כי בגין מעשים דומים, של מסירת טענות מרמה כזובות במטרה לקבל כספי ביטוח, נגزو על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל ממאסר על תנאי עבור דרך שירות לתועלת הציבור ועד מספר חודשי מאסר בפועל. ראו למשל רע"פ 1409/19 **אסף נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 24.2.19); רע"פ 8108/09 **ביבר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 9); רע"פ 4753/16 **זיד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 22.11.09); רע"פ 3561/06 **זילברמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 20.9.06); רע"פ 935/06 **מנטור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 26.6.16); רע"פ 4117/05 **מיכאלוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 15.5.06); רע"פ 46051-03-14 **אברהם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 9.3.05); רע"פ 14670-06-16 **מדינת ישראל נ' עותמאן ואח'** (5.7.18); ת"פ (ראשל"צ) 6543-10-14 **מדינת ישראל נ' חיפה** (פורסם בנבו 7.5.15); ת"פ (אשקלון) 39937-09-14 **מדינת ישראל נ' ייחיאל** (פורסם בנבו 28.10.16).

14. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחילה משירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב ומגיע עד לשמונה חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי עונשה נוספים לצד מאסר על תנאי וקנס כספי.

העונש המתאים לנאשם

15. הנאשם בן 24. לחובתו הרשעה קודמת לשנת 2016 בעבירות התפרעות ותקיפת עובד ציבור, בגין ריצה שמנונה חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים. לכארה עבירות אלה על פי כוורתן, אין רלבנטיות לעבירה שבאה הורשע כעת, ואולם בסופו של יומם, לא ניתן להタルם מהעובדת כי בהיבט המהותי, מעשיו של הנאשם במסגרת העבירה הנוכחית, הגיעו בסדר הציבורי פגיעה שביקשה לעוטות אצתלה לאומנית. בנסיבות אלה, ניתן משקל מסוים גם לעבירה הפלילית של הנאשם.

16. שקלתי לזכות הנאשם את הودאותו במיחסו לו בכתב האישום המתוון וקבלת אחריות על המעשים. באלה היה משומן חיסכון מסוים בזמן שיפוטי. ואולם, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי חלק מהדינומים נדחו בשל אי התיאצבות הנאשם או כדי לאפשר לשירות המבחן להגיש תסקירות בעניינו, פרק זמן משמעותי ביותר, שבמסופו של יום התברר כי הנאשם בחר שלא לנצלו. בהעדר תסקירות מבחן, מובן כי לא ניתן לבחון בעניינו של הנאשם גם ענישה בעלת היבטים שיקומיים.

17. לא מצאתי לקבל את הטענה בדבר WHETHER בהגשת כתב האישום. מעשיו של הנאשם נמשכו לפחות עד חודש פברואר 2017 וכותב האישום הוגש בחודש פברואר 2018, בתוך התקופה שנקבעה על ידי הייעץ המשפטי לממשלה כתקופה סבירה לטיפול בתיקים פליליים. אכן, החלפו שלוש שנים מאז ביצוע העבירות ואולם תקופה זו חלפה בחלוקת בשל סיבות הקשורות לנאים ובמהלכה הוא אף הספיק לשחות במעצר מינהלי.

18. לנוכח האמור לעיל, יש לגוזר על הנאשם עונש המציין בשליש התחthon של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחום הפתיחה. סברתי כי העונש המתאים לנאים הוא שלושה חודשים מאסר בעבודות שירות לצד רכבי עונשה נלוויים, ואולם משעה שה הנאשם לא התיאצב לראיון ובכך הביע עמדתו לפיה אינו מסכים לרצות עונש בדרך של עבודות שירות, אין מנוס מלגוזר עליו מאסר בפועל.

19. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 70 ימי מאסר בפועל. הנאשם יתאים כניסה למאסר עם ענף אבחון ומינוי של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להティצב ביום 29.3.20 עד השעה 9:00 במתќן המעצר הכליא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

ב. ארבעה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה שבאה הורשע.

ג. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם בחמשה תשלוםמים חודשיים שווים ורכזפים הראשון עד ליום 1.4.20 והבאים עד ל-1 בכל חודש עוקב. לא ישולם אייזה מהתשלומים במועדו, תעמוד מלאה יתרת הקנס לפירעון מיידי.

20. המזיכרות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

עמוד 4

ניתן היום, ט"ו שבט תש"פ, 10 פברואר 2020, בנסיבות הצדדים.